ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 19.11.1996 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

323

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 25. októbra 1996,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 53/1996 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 53/1996 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Vo všetkých ustanoveniach zákona sa slová „Česká a Slovenská Federatívna Republika“ nahrádzajú slovami „Slovenská republika“, slovo „prislúcha“ sa nahrádza slovom „patrí“, skratka „Kčs“ sa nahrádza skratkou „Sk“ a slovo „česko-slovenská“ sa nahrádza slovom „slovenská“ v príslušnom gramatickom tvare.
2. V § 1 ods. 1 sa slová „pri prijatí do zamestnania“ nahrádzajú slovami „pri vzniku pracovného pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu (ďalej len „vznik pracovného pomeru“)“.
3. V § 1 ods. 1 písm. b) sa slová „u ktorých súčasťou členstva“ nahrádzajú slovami „ak podľa stanov podmienkou členstva“.
4. V § 2 ods. 1 sa slová „návratu zamestnanca z“ nahrádzajú slovom „ukončenia“.
5. V § 2 ods. 2 znie:

   „(2) Zahraničnou pracovnou cestou sa na účely tohto zákona rozumie doba od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do zahraničia, vrátane výkonu práce v zahraničí, do ukončenia tejto cesty.“.
6. V § 2 ods. 3 sa za slová „rozumie miesto“ vkladá slovo „písomne“.
7. V § 3 sa slovo „ukončenie“ nahrádza slovami „miesto ukončenia“.
8. V § 5 ods. 3 sa slovo „prípadne“ nahrádza slovami „ako aj“.
9. V § 5 ods. 4 znie:

   „(4) Ak má zamestnanec na pracovnej ceste preukázateľne zabezpečené bezplatné stravovanie v plnom rozsahu, zamestnávateľ mu stravné neposkytuje; ak má zamestnanec preukázateľne zabezpečené bezplatné stravovanie čiastočne, zamestnávateľ mu stravné úmerne kráti.“.
10. § 6 vrátane nadpisu znie:

„§ 6
Náhrady pri preložení a pri vzniku pracovného pomeru

(1) Zamestnancovi patria pri preložení[3]) náhrady ako pri pracovnej ceste.

(2) Zamestnávateľ môže pri preložení na žiadosť zamestnanca[3a]) a pri dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k inej právnickej osobe alebo k fyzickej osobe[3b]) poskytovať náhrady zamestnancovi ako pri pracovnej ceste až v rozsahu a do výšky ustanovenej v § 4 a 5.

(3) Zamestnávateľ môže pri vzniku pracovného pomeru[3c]) poskytovať náhrady zamestnancovi ako pri pracovnej ceste až v rozsahu a do výšky ustanovenej v § 4 a 5; o poskytovaní náhrad môže zamestnávateľ rozhodnúť najneskôr do 90 kalendárnych dní od vzniku pracovného pomeru.

(4) Zamestnancovi, ktorý poberá stravné podľa predchádzajúcich odsekov a je v tejto dobe vyslaný na pracovnú cestu, poskytuje zamestnávateľ náhradu, ktorá je pre zamestnanca výhodnejšia.

(5) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 až 3 môže zamestnávateľ poskytnúť zamestnancovi aj náhradu preukázaných sťahovacích výdavkov.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom [3]), [3a]), [3b]) a [3c]) znejú:

„3) § 38 ods. 3 Zákonníka práce.

3a) § 40 Zákonníka práce.

3b) § 38 ods. 4 Zákonníka práce.
§ 5 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 223/1988 Zb., ktorým sa vykonáva Zákonník práce.

3c) § 27 Zákonníka práce.
§ 33 Zákonníka práce.“

11. V § 7 ods. 4 znie:

„(4) Náhrada výdavkov za pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok platných v čase použitia vozidla a prepočítaných podľa spotreby uvedenej v technickom preukaze vozidla takto:

a) Ak je v technickom preukaze vozidla uvedená spotreba len podľa slovenskej technickej normy,[3d]) na výpočet sa použije spotreba podľa tejto normy; v prípade jazdy vozidla len v meste sa spotreba určená podľa slovenskej technickej normy zvýši o 40 %.

b) Ak je v technickom preukaze vozidla uvedená spotreba podľa slovenskej technickej normy aj normy EHK alebo len podľa normy EHK, na výpočet sa použije spotreba podľa normy EHK vypočítaná aritmetickým priemerom; v prípade jazdy vozidla len v meste, použije sa spotreba určená pre mesto.

c) Ak je v technickom preukaze vozidla uvedená spotreba podľa inej normy, na výpočet sa použije spotreba určená pre rýchlostný režim jazdy vozidla zodpovedajúci prevažujúcim podmienkam pracovnej cesty.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu [3d]) znie:

„3d) § 11 zákona č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 143/1995 Z. z.“.

12. V § 8 ods. 1 sa za slová „v § 5 ods. 1 a 2“ vkladajú slová „a v § 16 ods. 4“.

13. V § 8 ods. 2 znie:

„(2) Výšku sadzieb náhrad podľa odseku 1 ustanoví a vyhlási uverejnením opatrenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky[4]) Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky na základe údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu [4]) znie:

„4) § 1 ods. 2 písm. d) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky.“.

14. § 9 vrátane nadpisu znie:

„§ 9
Iné a vyššie náhrady

Zamestnávateľ, ktorý nie je rozpočtovou alebo príspevkovou organizáciou,[5]) môže poskytovať zamestnancom aj iné náhrady súvisiace s pracovnou cestou, s inými zmenami miesta výkonu práce a so vznikom pracovného pomeru a vyššie náhrady, ako ustanovuje tento zákon; poskytovanie týchto náhrad možno dojednať v kolektívnej zmluve, v pracovnej zmluve alebo v inej písomnej dohode.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu [5]) znie:

„5) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách.“.

15. Za § 10 sa vkladá nový § 10a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 10a
Poistenie liečebných nákladov v zahraničí

Zamestnancovi pri zahraničnej pracovnej ceste patrí náhrada preukázaných výdavkov za poistenie nevyhnutných liečebných nákladov v zahraničí; táto náhrada zamestnancovi nepatrí, ak ho takto poistil zamestnávateľ.“.

16. § 11 vrátane nadpisu znie:

„§ 11
Náhrada výdavkov za cesty na návštevu rodiny

Ak sa zamestnanec so zamestnávateľom pri zahraničnej pracovnej ceste písomne dohodne na návšteve rodiny zamestnanca v mieste jej trvalého pobytu, patrí zamestnancovi náhrada písomne dohodnutých výdavkov až v rozsahu, do výšky a za podmienok ako pri zahraničnej pracovnej ceste. Ustanovenie § 4 písm. e) sa nevzťahuje na cesty na návštevu rodiny zamestnanca vyslaného na zahraničnú pracovnú cestu.“.

17. § 12 vrátane nadpisu znie:

„§ 12
Stravné

(1) Za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky a za každý kalendárny deň, v ktorom zahraničná pracovná cesta mimo územia Slovenskej republiky trvá dlhšie ako 12 hodín, patrí zamestnancovi stravné v cudzej mene. Výšku dennej sadzby stravného v cudzej mene ustanoví a vyhlási uverejnením opatrenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky[4]) Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

(2) Ak zahraničná pracovná cesta mimo územia Slovenskej republiky trvá v kalendárnom dni 12 hodín a menej alebo ak trvá celkovo 12 hodín a menej, zamestnávateľ poskytuje stravné v cudzej mene najviac do polovice dennej sadzby ustanovenej podľa predchádzajúceho odseku.

(3) Ak sú pri zahraničnej pracovnej ceste v cene za ubytovanie preukázateľne zahrnuté aj výdavky za raňajky, zamestnávateľ poskytuje stravné v cudzej mene určené podľa predchádzajúcich odsekov znížené o sumu výdavkov za raňajky, najviac však o 15 % stravného určeného podľa predchádzajúcich odsekov.“.

18. § 13 vrátane nadpisu znie:

„§ 13
Vreckové

Zamestnávateľ môže zamestnancom pri zahraničnej pracovnej ceste poskytovať popri náhrade preukázaných potrebných vedľajších výdavkov [§ 4 písm. d)] vreckové v cudzej mene do výšky 40 % stravného určeného podľa § 12 ods. 1 alebo ods. 2.“.

19. V § 14 sa na konci bodka nahrádza čiarkou a pripájajú sa tieto slová: „pokiaľ sa s prihliadnutím na technické parametre cestného motorového vozidla zamestnávateľ písomne nedohodne so zamestnancom na dlhšej vzdialenosti.“.

20. V § 15 ods. 2 sa za slovo „ceste“ vkladá čiarka a slová „ktorá sa začína na území Slovenskej republiky,“.

21. § 15 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Pri zahraničnej pracovnej ceste, ktorá sa začína v zahraničí, je rozhodnou dobou pre vznik nároku na náhrady poskytované v cudzej mene začiatok pracovnej cesty.“.

22. V § 16 ods. 4 znie:

„(4) Zahraničnému zamestnancovi vyslanému do Slovenskej republiky sa poskytuje stravné až do výšky 400 Sk na deň a vreckové do výšky 40 % stravného.“.

23. V § 16 sa vypúšťa odsek 5.

24. V § 17 v druhej vete sa slová „so zamestnancom cestuje“ nahrádzajú slovami „zamestnanca nasleduje“.

25. § 18 sa vypúšťa.

26. V § 21 ods. 1 sa slová „predpokladanej náhrady“ nahrádzajú slovami „predpokladaných náhrad“.

27. § 22 znie:

„§ 22

Čas, ktorý na pracovnej ceste spadá do pracovného času zamestnanca, strávený bez jeho zavinenia inak ako plnením pracovných úloh sa považuje za výkon práce.“.

28. § 24 znie:

„§ 24

Vláda Slovenskej republiky môže nariadením ustanoviť pre zamestnancov zamestnávateľov, ktorí sú štátnymi rozpočtovými alebo štátnymi príspevkovými organizáciami, aj iné náhrady súvisiace s pracovnou cestou, inými zmenami miesta výkonu práce, so vznikom pracovného pomeru a s pridelením na výkon práce v zahraničí.“.

Čl. II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách, ako

vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 53/1996 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1997.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.